

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a treia)

29 noiembrie 2012(*)

„Directiva 2006/112/CE – Taxă pe valoarea adăugată – Articolele 167, 168 și 185 – Drept de deducere – Regularizarea deducerilor – Achiziționarea unei suprafețe de teren și a construcțiilor edificate pe aceasta din urmă, în vederea demolării acestor construcții și a realizării unui proiect imobiliar pe suprafața de teren respectiv”

În cauza C-257/11,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Curtea de Apel București (România), prin decizia din 20 decembrie 2010, primită de Curte la 26 mai 2011, în procedura

SC Gran Via Moinești SRL

împotriva

Agenției Naționale de Administrare Fiscală (ANAF),

Administrației Finanțelor Publice București Sector 1,

CURTEA (Camera a treia),

compusă din doamna R. Silva de Lapuerta (raportor), îndeplinind funcția de președinte al Camerei a treia, domnii K. Lenaerts, G. Arestis, J. Malenovský și T. von Danwitz, judecători,

avocat general: domnul Y. Bot,

grefier: doamna R. Șereș, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 21 iunie 2012,

luând în considerare observațiile prezentate:

- pentru SC Gran Via Moinești SRL, de A. Lefter, de V. Rădoi și de M. Mitroi, avocați;
- pentru guvernul român, de R. H. Radu, precum și de R.-I. Munteanu și de I. Bara, în calitate de agenți;
- pentru Comisia Europeană, de C. Soulay și de L. Bouyon, în calitate de agenți,

având în vedere decizia de judecare a cauzei fără concluzii, luată după ascultarea avocatului general,

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea articolelor 167, 168 și a articolului 185 alineatul (2) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun

al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7).

2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între SC Gran Via Moinești SRL (denumit în continuare „GVM”), pe de o parte, și Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF) (denumit în continuare „ANAF”) și Administrația Finanțelor Publice București Sector 1 (denumit în continuare „AFP”), pe de altă parte, cu privire la impozitarea care se aplică GVM în temeiul taxei pe valoarea adăugată (denumit în continuare „TVA”) ca urmare a achiziționării unei suprafețe de teren și a construcțiilor edificate pe aceasta în vederea realizării unui proiect imobiliar.

Cadrul juridic

3 Potrivit articolului 9 alineatul (1) din Directiva 2006/112:

„«Persoană impozabilă» înseamnă orice persoană care, în mod independent, desfășoară în orice loc orice activitate economică, indiferent de scopul sau rezultatele activității respective.

Orice activitate a producătorilor, comercianților sau persoanelor care prestează servicii, inclusiv activitățile miniere și agricole și activitățile prestate în cadrul profesiunilor liberale, este considerată «activitate economică». Exploatarea bunurilor corporale sau necorporale în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate este de asemenea considerată activitate economică.”

4 Articolul 167 din această directivă prevede:

„Dreptul de deducere ia naștere în momentul în care taxa deductibilă devine exigibilă.”

5 Articolul 168 din directiva menționată prevede:

„În măsura în care bunurile și serviciile sunt utilizate în scopul operațiunilor taxabile ale unei persoane impozabile, persoana impozabilă are dreptul, în statul membru în care efectuează operațiunile respective, de a deduce din valoarea TVA-ului, pe care are obligația de a plăti, următoarele sume:

(a) TVA-ul datorat sau achitat în statul membru în cauză pentru bunurile care îi sunt sau care urmează a-i fi livrate sau pentru serviciile care îi sunt sau urmează a-i fi prestate de o altă persoană impozabilă;

[...]”

6 Articolul 184 din aceeași directivă prevede:

„Deducerea inițială este regularizată atunci când este mai mare sau mai mică decât cea la care are dreptul persoana impozabilă.”

7 Articolul 185 din Directiva 2006/112 are următorul cuprins:

„(1) Regularizarea se efectuează în special atunci când, după întocmirea declarației privind TVA-ul, apar modificări ale factorilor utilizați la stabilirea sumei de dedus, de exemplu atunci când se anulează cumpărări sau se obțin reduceri de preț.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), nu se efectuează regularizări în cazul operațiunilor rămase total sau parțial neachitate sau în cazul distrugerii, pierderii sau furtului demonstrate sau confirmate în mod corespunzător sau în cazul bunurilor preluate pentru oferirea de cadouri de

mic? valoare sau de e?antioane, în conformitate cu articolul 16.

Cu toate acestea, în cazul opera?iunilor r?mase total sau par?ial neachitate sau în cazul furtului, statele membre pot solicita efectuarea regulariz?rii.”

8 Potrivit articolului 186 din directiva men?ionat?, statele membre stabilesc normele de aplicare a articolelor 184 ?i 185 din aceasta.

Litigiul principal ?i întreb?rile preliminare

9 Printr-un contract de vânzare încheiat la 16 martie 2007, GVM a achizi?ionat o suprafa?? de teren ?i construc?iile edificate pe aceasta.

10 Potrivit contractului men?ionat, societ??ii GVM i s-a transferat ?i o autoriza?ie de desfiin?are aferent? acestor construc?ii.

11 Pe baza acestei autoriza?ii, GVM a executat lucr?ri de desfiin?are în leg?tur? cu care s-a întocmit un proces-verbal la 30 septembrie 2008.

12 Pe de alt? parte, la 16 aprilie 2008, GVM a ob?inut un certificat de urbanism în vederea unei autoriza?ii de construire pentru realizarea unui complex reziden?ial pe suprafa?a de teren în cauz?.

13 GVM a dedus TVA-ul pentru totalitatea terenului ?i a construc?iilor cump?rate ?i a întocmit un decont de TVA, înregistrat la 27 octombrie 2008 la AFP, din care rezulta soldul sumei negative cu op?iune de rambursare.

14 La 8 mai 2009, în urma unui control fiscal, AFP a întocmit un raport de inspec?ie fiscal?, iar la 12 mai 2009, a emis o decizie de impunere potrivit c?reia, ?inând seama de demolarea construc?iilor men?ionate, se impunea ajustarea TVA-ului aferent construc?iilor demolate, care fusese dedus de GVM.

15 Printr-o contesta?ie formulat? la 19 iunie 2009, GVM a solicitat anularea acestui raport de inspec?ie fiscal? ?i a acestei decizii de impunere, sus?inând c? inten?ia sa fusese de a achizi?iona suprafa?a de teren în cauz? doar în scopul de a realiza pe aceasta un complex reziden?ial ?i c?, în acest context, achizi?ionarea construc?iilor edificate pe respectiva suprafa?? de teren era inevitabil?. În consecin??, GVM nu a procedat la ajustarea TVA-ului aferent achizi?ion?rii construc?iilor men?ionate, care fusese dedus ini?ial, întrucât demolarea acestora f?cea parte din planul investi?ional, iar proiectul de complex reziden?ial urma s? fie destinat realiz?rii de opera?iuni taxabile.

16 Printr-o decizie din 11 septembrie 2009, ANAF a respins aceast? contesta?ie pentru motivul c? GVM dedusese în mod nelegal TVA-ul aferent construc?iilor men?ionate, de vreme ce nu le achizi?ionase pe acestea din urm? în scopul de a realiza opera?iuni taxabile, ci doar în scopul de a le desfiin?a. În aceast? privin??, ANAF arat? c? respectivele construc?ii fuseser? contabilizate ca stocuri, iar nu ca imobiliz?ri.

17 Printr-o ac?iune introdus? la 8 octombrie 2009 în fa?a instan?ei de trimitere, GVM a solicitat anularea deciziei men?ionate, precum ?i a raportului de inspec?ie fiscal? din 8 mai 2009 ?i a deciziei de impunere a AFP din 12 mai 2009.

18 În acest context, Curtea de Apel Bucure?ti a hot?rât s? suspende judecarea cauzei ?i s? adreseze Cur?ii urm?toarele întreb?ri preliminare:

„1) Achiziționarea unor construcții supuse demolării, împreună cu o suprafață de teren, în vederea edificării unui complex rezidențial pe respectiva suprafață de teren, de către o societate comercială plătitoare de TVA, poate reprezenta o activitate premergătoare, respectiv o cheltuială de investiție pentru realizarea complexului rezidențial, pentru a beneficia de deducerea TVA aferent achiziționării construcțiilor, în raport de dispozițiile art. 167 și 168 din Directiva [2006/112]?

2) Demolarea construcțiilor supuse demolării, achiziționate împreună cu suprafața de teren, în vederea edificării unui complex rezidențial pe respectiva suprafață de teren, este supus ajustării TVA aferent achiziționării construcțiilor, în raport de dispozițiile art. 185 alin. 2 din Directiva [2006/112]?”

Cu privire la întrebările preliminare

Cu privire la prima întrebare

19 Prin intermediul primei întrebări, instanța de trimitere solicită, în esență, să se stabilească dacă articolele 167 și 168 din Directiva 2006/112 trebuie interpretate în sensul că o societate care a achiziționat o suprafață de teren și construcții edificate pe aceasta din urmă, în vederea demolării acestor construcții și a realizării unui complex rezidențial pe suprafața de teren respectivă, are dreptul de a deduce TVA-ul aferent achiziționării construcțiilor menționate.

20 Trebuie să se amintească faptul că, potrivit unei jurisprudențe constante a Curții, dreptul persoanelor impozabile de a deduce din TVA-ul pe care îl datorează TVA-ul datorat sau achitat pentru bunurile achiziționate și serviciile primite anterior de acestea constituie un principiu fundamental al sistemului comun al TVA-ului instituit prin legislația Uniunii (Hotărârea din 21 iunie 2012, Mahagében și Dávid, C-80/11 și C-142/11, punctul 37 și jurisprudența citată).

21 În această privință, Curtea a apreciat în mai multe rânduri că dreptul de deducere prevăzut la articolul 167 și următoarele din Directiva 2006/112 face parte integrantă din mecanismul TVA-ului și, în principiu, nu poate fi limitat. Acest drept se exercită imediat pentru totalitatea taxelor aplicate operațiunilor efectuate în amonte (a se vedea în special Hotărârea din 21 martie 2000, Gabalfrija și alții, C-110/98-C-147/98, Rec., p. I-1577, punctul 43, Hotărârea din 15 decembrie 2005, Centralan Property, C-63/04, Rec., p. I-11087, punctul 50, Hotărârea din 6 iulie 2006, Kittel și Recolta Recycling, C-439/04 și C-440/04, Rec., p. I-6161, punctul 47, precum și Hotărârea Mahagében și Dávid, citată anterior, punctul 38).

22 Regimul deducerilor urmărește să degreveze în întregime întreprinzătorul de sarcina TVA-ului datorat sau achitat în cadrul tuturor activităților economice pe care le desfășoară. Sistemul comun al TVA-ului garantează, în consecință, perfectă neutralitate a impozitării tuturor activităților economice, indiferent de scopurile sau de rezultatele acestor activități, cu condiția ca activitățile menționate să fie, în principiu, ele însele supuse TVA-ului (a se vedea Hotărârea din 14 februarie 1985, Rompelman, 268/83, Rec., p. 655, punctul 19, Hotărârea din 15 ianuarie 1998, Ghent Coal Terminal, C-37/95, Rec., p. I-1, punctul 15, Hotărârea Gabalfrija și alții, citată anterior, punctul 44, Hotărârea din 3 martie 2005, Fini H, C-32/03, Rec., p. I-1599, punctul 25, Hotărârea Centralan Property, citată anterior, punctul 51, precum și Hotărârea Mahagében și Dávid, citată anterior, punctul 39).

23 Din cuprinsul articolului 168 din Directiva 2006/112 rezultă că, pentru a putea beneficia de dreptul de deducere, este necesar, pe de o parte, ca persoana interesată să fie „persoană impozabilă” în sensul acestei directive și, pe de altă parte, ca bunurile și serviciile în cauză să fie utilizate în scopul operațiunilor sale taxabile (a se vedea Hotărârea Centralan Property, citată

anterior, punctul 52).

24 Potrivit dispozițiilor articolului 9 alineatul (1) din directiva menționată, noțiunea „persoană impozabilă” este definită în raport cu noțiunea „activitate economică” (a se vedea Hotărârea Fini H, citată anterior, punctul 19).

25 În această privință, trebuie amintit că un particular care dobândește bunuri în vederea desfășurării unei activități economice, în sensul acestei dispoziții, dobândește bunurile respective în calitate de persoană impozabilă, chiar dacă acestea nu sunt utilizate imediat pentru această activitate economică (a se vedea Hotărârea din 11 iulie 1991, Lennartz, C-97/90, Rec., p. I-3795, punctul 14).

26 Astfel, potrivit unei jurisprudențe constante a Curții, noțiunea de activitate economică avută în vedere la articolul 9 alineatul (1) din Directiva 2006/112 poate consta în mai multe acte consecutive, iar, printre aceste acte, activitățile pregătitoare, precum achiziționarea mijloacelor de exploatare și, prin urmare, cumpărarea unui bun imobil, trebuie considerate drept activități economice (a se vedea Hotărârea Rompelman, citată anterior, punctul 22, Hotărârea Lennartz, citată anterior, punctul 13, Hotărârea din 29 februarie 1996, INZO, C-110/94, Rec., p. I-857, punctul 15, precum și Hotărârea Fini H, citată anterior, punctele 21 și 22). Orice persoană care îndeplinește acte pregătitoare este, în consecință, considerată drept persoană impozabilă în sensul acestei dispoziții și are dreptul de a deduce TVA-ul (Hotărârea Fini H, citată anterior, punctul 22).

27 Pe de altă parte, cel care efectuează cheltuieli de investiții cu intenția, confirmată de elemente obiective, de a desfășura o activitate economică, în sensul respectivului articol 9 alineatul (1), trebuie să fie considerat drept persoană impozabilă. Prin urmare, acționând într-o astfel de calitate, acesta are, în conformitate cu articolul 167 și următoarele din Directiva 2006/112, dreptul de a deduce imediat TVA-ul datorat sau achitat asupra cheltuielilor de investiții efectuate în considerarea operațiunilor pe care intenționează să le realizeze și care dau naștere dreptului de deducere (a se vedea în acest sens Hotărârea Rompelman, citată anterior, punctele 23 și 24, Hotărârea INZO, citată anterior, punctele 16 și 17, Hotărârea Ghent Coal Terminal, citată anterior, punctul 17, Hotărârea Gabalfrisa și alții, citată anterior, punctul 47, precum și Hotărârea din 8 iunie 2000, Breitsohl, C-400/98, Rec., p. I-4321, punctul 34).

28 Rezultă de aici că achiziționarea bunurilor de către o persoană impozabilă care acționează în această calitate este cea care determină aplicarea sistemului de TVA și, prin urmare, aplicarea mecanismului de deducere. Utilizarea dată unui bun sau unui serviciu ori care este avută în vedere pentru acestea determină numai întinderea deducerii inițiale la care persoana impozabilă are dreptul în temeiul articolului 168 din Directiva 2006/112 și întinderea eventualelor regularizări în perioadele următoare, care trebuie efectuate în condițiile prevăzute la articolul 184 și următoarele din aceeași directivă (a se vedea Hotărârea Lennartz, citată anterior, punctul 15, Hotărârea Ghent Coal Terminal, citată anterior, punctul 18, Hotărârea din 8 iunie 2000, Schloßstrasse, C-396/98, Rec., p. I-4279, punctul 37, Hotărârea Breitsohl, citată anterior, punctul 35, Hotărârea Centralan Property, citată anterior, punctul 54, Hotărârea din 16 februarie 2012, Eon Aset Menidjmont, C-118/11, punctul 57, și Hotărârea din 19 iulie 2012, X, C-334/10, punctul 17).

29 În acest context, Curtea a decis c?, în lipsa unor împrejur?ri frauduloase sau abuzive ?i sub rezerva unor eventuale regulariz?ri în conformitate cu condi?iile prev?zute la articolul 185 din Directiva 2006/112, dreptul de deducere, odat? n?scut, r?mâne dobândit chiar ?i atunci când activitatea economic? avut? în vedere nu a determinat opera?iuni taxabile (a se vedea Hot?rârea INZO, citat? anterior, punctele 20 ?i 21, Hot?rârea Ghent Coal Terminal, citat? anterior, punctele 19-23, Hot?rârea Schloßstrasse, citat? anterior, punctul 42, Hot?rârea din 8 iunie 2000, Midland Bank, C-98/98, Rec., p. I-4177, punctul 22, ?i Hot?rârea Fini H, citat? anterior, punctul 22).

30 În ceea ce prive?te litigiul cu care este sesizat? instan?a de trimitere, reiese din dosar c? achizi?ionarea de c?tre GVM a suprafe?ei de teren ?i a construc?iilor în discu?ie în litigiul principal constituie o activitate preg?titoare prin care se urm?re?te, astfel cum atest? eliberarea autoriza?iei de construire men?ionate la punctul 12 din prezenta hot?râre, realizarea unui complex reziden?ial pe acea suprafa?? de teren în scopul desf?ur?rii activit??ilor de dezvoltare imobiliar? ale acestei societ??i.

31 Realizând aceast? achizi?ie, GVM îndepline?te, a?adar, o activitate economic? în calitate de persoan? impozabil?, în sensul articolului 9 alineatul (1) din Directiva 2006/112.

32 Cu privire la cea de a doua condi?ie amintit? la punctul 23 din prezenta hot?râre, ?i anume utilizarea bunurilor sau a serviciilor dobândite în amonte în scopul unor opera?iuni taxabile în aval, reiese din dosar c?, înc? din momentul achizi?ion?rii suprafe?ei de teren ?i a construc?iilor în discu?ie în litigiul principal, GVM ?i-a manifestat inten?ia de a demola aceste construc?ii în scopul de a proceda la realizarea unui complex reziden?ial pe respectiva suprafa?? de teren.

33 Aceast? inten?ie a fost confirmat? de elemente obiective, având în vedere c?, în momentul achizi?ion?rii construc?iilor în discu?ie în litigiul principal, societ??ii GVM îi fusese transferat? o autoriza?ie de desfiin?are ?i c?, chiar înainte de a efectua declara?ia privind TVA-ul, aceast? societate executase lucr?ri de desfiin?are a construc?iilor men?ionate ?i ob?inuse un certificat de urbanism în vederea unei autoriza?ii de construire pentru realizarea complexului imobiliar men?ionat.

34 Cu toate acestea, în astfel de împrejur?ri, inten?ia men?ionat? nu are ca efect s? priveze GVM de dreptul de deducere a TVA-ului aferent achizi?ion?rii construc?iilor în discu?ie în litigiul principal.

35 Astfel, aceste construc?ii au fost achizi?ionate împreun? cu suprafa?a de teren pe care erau edificate, iar aceasta din urm? continu? s? fie utilizat? de GVM în scopul opera?iunilor sale taxabile. În aceste împrejur?ri, înlocuirea unor structuri vetuste cu cl?diri mai moderne ?i, pe cale de consecin??, utilizarea acestora din urm? în vederea unor opera?iuni taxabile în aval nu întrerup nicidecum leg?tura direct? care exist? între achizi?ionarea respectivelor bunuri imobile în amonte, pe de o parte, ?i activit??ile economice realizate ulterior de c?tre persoana impozabil?, pe de alt? parte. Achizi?ionarea acestor bunuri imobile ?i distrugerea lor ulterioar? în vederea realiz?rii unor construc?ii mai moderne pot fi considerate astfel ca fiind o serie de opera?iuni legate între ele având ca obiect realizarea de opera?iuni taxabile în aceea?i m?sur? ca ?i achizi?ionarea de bunuri imobile noi ?i utilizarea lor direct? (a se vedea Hot?rârea din 18 octombrie 2012, TETS Haskovo, C-234/11, punctul 34).

36 În aceste condi?ii, trebuie s? se r?spund? la prima întrebare c? articolele 167 ?i 168 din Directiva 2006/112 trebuie interpretate în sensul c?, în împrejur?ri precum cele în discu?ie în litigiul principal, o societate care a achizi?ionat o suprafa?? de teren ?i construc?ii edificate pe aceasta din urm?, în vederea demol?rii acestor construc?ii ?i a realiz?rii unui complex reziden?ial pe suprafa?a de teren respectiv?, are dreptul de a deduce TVA-ul aferent achizi?ion?rii

construc?iilor men?ionate.

Cu privire la a doua întrebare

37 Prin intermediul celei de a doua întreb?ri, instan?a de trimitere solicit?, în esen?ă, s? se stabileasc? dac? articolul 185 din Directiva 2006/112 trebuie interpretat în sensul c? demolarea unor construc?ii edificate pe o suprafa?? de teren, dobândit? în vederea realiz?rii unui complex reziden?ial în locul acestor construc?ii, implic? o regularizare a deducerii ini?iale a TVA-ului aferent achizi?ion?rii construc?iilor men?ionate.

38 Este necesar s? se sublinieze în această privin?? c?, potrivit jurispruden?ei Cur?ii, regulile referitoare la regularizarea deducerilor constituie un element esen?ial al sistemului instituit prin Directiva 2006/112, întrucât urm?resc s? asigure precizia deducerilor ?i, în consecin??, neutralitatea impozit?rii (a se vedea Hot?rârea din 30 martie 2006, Uudenkaupungin kaupunki, C-184/04, Rec., p. I-3039, punctul 26). Prin regulile men?ionate, această directiv? are ca obiectiv s? stabileasc? un raport strâns ?i direct între dreptul la deducerea TVA-ului achitat în amonte ?i utilizarea bunurilor sau serviciilor respective în vederea unor opera?iuni impozitate în aval (a se vedea Hot?rârile citate anterior Centralan Property, punctul 57, ?i TETS Haskovo, punctul 31).

39 Astfel, mecanismul de regularizare prev?zut de Directiva 2006/112 face parte integrant? din regimul de deducere a TVA-ului pe care aceasta îl instituie (a se vedea Hot?rârea TETS Haskovo, citat? anterior, punctul 30).

40 În ceea ce prive?te na?terea unei eventuale obliga?ii de regularizare a unei deduceri a TVA-ului efectuate pentru taxa achitat? în amonte, articolul 185 alineatul (1) din directiva men?ionat? instituie principiul potrivit c?ruia o astfel de regularizare se efectueaz? în special atunci când modific?rile factorilor utiliza?i la stabilirea quantumului sumei de dedus au ap?rut ulterior întocmirii declara?iei privind TVA-ul (a se vedea Hot?rârea TETS Haskovo, citat? anterior, punctul 32).

41 Or, în ceea ce prive?te litigiul cu care a fost sesizat? instan?a de trimitere, demolarea construc?iilor în discu?ie în litigiul principal nu constituie o modificare în sensul respectivului articol 185 alineatul (1) de vreme ce, astfel cum rezult? de la punctele 32-35 din prezenta hot?râre, această demolare era prev?zut? de GVM din momentul achizi?ion?rii construc?iilor respective.

42 În aceste condi?ii, este necesar s? se r?spund? la a doua întrebare c? articolul 185 din Directiva 2006/112 trebuie interpretat în sensul c?, în împrejur?ri precum cele în discu?ie în litigiul principal, demolarea unor construc?ii, achizi?ionate împreun? cu suprafa?a de teren pe care au fost edificate, efectuat? în vederea realiz?rii unui complex reziden?ial în locul acestor construc?ii, nu determin? o obliga?ie de regularizare a deducerii ini?iale a TVA-ului aferent achizi?ion?rii construc?iilor men?ionate.

Cu privire la cheltuielile de judecat?

43 Întrucât, în privin?a p?r?ilor din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instan?a de trimitere, este de competen?a acesteia s? se pronun?e cu privire la cheltuielile de judecat?. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observa?ii Cur?ii, altele decât cele ale p?r?ilor men?ionate, nu pot face obiectul unei ramburs?ri.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a treia) declar?:

1) Articolele 167 ?i 168 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea ad?ugat? trebuie interpretate în sensul c?, în împrejur?ri precum cele în discu?ie în litigiul principal, o societate care a achizi?ionat o suprafa?? de teren ?i construc?ii edificate pe aceasta din urm?, în vederea demol?rii acestor construc?ii ?i a realiz?rii unui complex reziden?ial pe suprafa?a de teren

respectiv?, are dreptul de a deduce taxa pe valoarea ad?ugat? aferent? achizi?ion?rii construc?iilor men?ionate.

2) Articolul 185 din Directiva 2006/112 trebuie interpretat în sensul c?, în împrejur?ri precum cele în discu?ie în litigiul principal, demolarea unor construc?ii, achizi?ionate împreun? cu suprafa?a de teren pe care au fost edificate, efectuat? în vederea realiz?rii unui complex reziden?ial în locul acestor construc?ii, nu determin? o obliga?ie de regularizare a deducerii ini?iale a taxei pe valoarea ad?ugat? aferente achizi?ion?rii construc?iilor men?ionate.

Semn?turi

* Limba de procedur?: româna.